

Dosarul nr. 1ra-118/2021
(1ra-1790/2020)

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Stela Chiriac în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 iunie 2020, în cauza penală, în privința lui

Moroseac Serghei XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 06.07.2018 până la 20.02.2020;

Instanța de apel de la 16.03.2020 până la 16.06.2020;

Instanța de recurs de la 10.08.2020 până la 13.01.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 20 februarie 2020, Serghei Moroseac a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Serghei Moroseac neavând permis de conducere, care i-ar acorda dreptul de a conduce autovehicule, dându-și seama de consecințele care pot surveni în rezultatul consumului alcoolului, în timpul nestabilit de organul de urmărire penală a servit băuturi alcoolice, după ce la 20 iunie 2018 s-a urcat la volanul automobilului de model „Kia Rio”, cu nr./î XXXXX, și deplasându-se pe str. Kiev, intersecția cu str. Strîi, din mun. Bălți, aproximativ, la ora 06:50, a fost stopat de colaboratorul de poliție, care suspectându-l că a întrebuințat băuturi alcoolice, i-au propus de a fi supus testării alcooloscopice, în legătură cu ce i-a fost propus de a fi supus testării alcooloscopice, iar drept rezultat s-a stabilit că în aerul expirat de Serghei Moroseac se conține alcool în cantitate de 0,62 mg/l.

Ulterior, fiind escortat la Dispensarul narcologic al IMSP Spitalului clinic mun. Bălți, fiind avertizat pentru răspunderea pe care o poartă în cazul refuzului de a trece examenul medical și fiindu-i propusă procedura de examinare medicală de constatare

a faptului stării de ebrietate și recoltare a probelor biologice de sânge în cadrul examenului medical, Serghei Moroseac a refuzat categoric de la petrecerea examenului medical și recoltarea de probe biologice de sânge în cadrul examenului medical, fapt confirmat prin procesul-verbal nr. 1422 din 20 iunie 2018.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal - *refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Serghei Moroseac prin care a solicitat casarea sentinței instanței de fond, considerând că la caz nu sunt suficiente probe care să-i dovedească vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal. De asemenea a menționat că instanța de fond a ignorat faptele la care a făcut referire inculpatul, fără a le da o apreciere. Astfel, a indicat că instanța de fond nu a efectuat o examinare obiectivă și justă a cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 iunie 2020, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de către inculpat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a conchis că, instanța de fond examinând cauza penală în privința lui Serghei Moroseac a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Astfel, instanța de apel a menționat că, vina inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, și-a găsit confirmare prin declarațiile martorilor Ivan Cemertan (f.d.82-83), Igor Vicol, (f.d.84-85) Victor Ciorici (f.d.86-87), cât și prin următoarele documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale: proces-verbal de constatare a săvârșirii infracțiunii din 20.06.2018 (f.d.3); procesul-verbal de testare alcooloscopică din 20.06.2018 pe numele lui Serghei Moroseac (f.d.13-14); procesul-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate pe numele cet. Serghei Moroseac din 20.06.2018 (f.d.16); procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.1422 din 20.06.2018 și rezultatul testării alcooloscopice (f.d.18-19); copia procesului-verbal de reținere a vehiculului la parcare specială din 20.06.2018 (f.d.31); procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.06.2018 - CD de model DVD „Omega” ridicat de la ofițerul de patrulare Victor Ciorici (f.d.32-33);

procesul-verbal de confruntare din 27.06.2018 dintre bănuitul Serghei Moroseac și martorul Victor Ciorici (f.d.44-45).

Ținând cont de cele expuse mai sus, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului care au fost depuse cu scop de a se apăra și a evita răspunderea penală.

Așadar, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate argumentele apelantului, privind achitarea inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, or, instanța de fond corect a constatat vinovăția inculpatului în cele incriminate, fapte ce se confirmă prin probele examinate în instanță, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă.

În atare împrejurări, instanța de apel a conchis că prin conduita inculpatului Serghei Moroseac, descrisă în fapta constatată, au fost ignorate regulile statuate la pct. 11) lit. j) din Regulamentul Circulației Rutiere. Același comportament non-conformist se califică drept infracțiune incriminată în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Reieșind din declarațiile martorului Victor Ciorici, care a declarat că Serghei Moroseac a trecut testarea alcoolosopică, în urma căreia s-a stabilit rezultatul de 0,62 mg/l, iar apoi a refuzat să preleve probe biologice de sânge, instanța de apel le-a apreciat ca fiind veridice, or, prin coroborare cu alte probe administrate în prezenta cauză penală, declarațiile martorului indică asupra aceluiași circumstanțe.

Astfel, prin procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.1422 din 20.06.2018 și rezultatul testării alcoolosopice (f.d. 18-19), în coroborare cu informația din 20.06.2018, înregistrată cu nr.20181072339 (f.d. 7) și copia procesului-verbal de reținere a vehiculului la parcare specială din 20.06.2018 (f.d. 31), se confirmă faptul că la conducerea mijlocului de transport de model „KIA Rio” cu nr./XXXXX, Serghei Moroseac era în stare de ebrietate produsă de alcool.

Din aceste considerente, instanța de apel a respins argumentele inculpatului, precum că nu au fost administrate probe întru dovedirea vinovăției sale de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Serghei Moroseac, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare.

Astfel, instanța de apel a menționat că, în conformitate cu art. 264¹ alin. (4) Cod penal, sancțiunea normei penale prevede ca pedeapsă munca neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an. De unde reiese

că la stabilirea pedepsei penale în privința lui Serghei Moroseac, instanța de fond a stabilit pedeapsa ce se încadrează în limitele pedepsei privative de libertate prevăzută de norma citată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Stela Chiriac în numele inculpatului care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală solicită casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea celor solicitate, avocata susține că la cauză au fost stabilite doar circumstanțe atenuante ceia ce presupune stabilirea unei pedepse minime cu închisoarea.

De asemenea, apărarea în recursul declarat subliniază dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de fond.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei, motivelor invocate și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Recurenta în recursul declarat invocă temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, avocata invocă că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, ajungând neîntemeiat la concluzia condamnării inculpatului, de asemenea semnalând faptul că pedeapsa aplicată inculpatului este una prea dură.

Referitor la criticile expuse de către recurente, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel.

Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci v-a verifica prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Serghei Moroseac.

Mai mult ca atât, făcând o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că, alegațiile recurenței privind la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, iar instanța de apel corect a menținut soluția instanței de fond care motivat a admis argumentele invocate de procuror în acest sens. Or, din toate probele examinate și cercetate de către instanța de apel s-a constatat indubitabil că inculpatul fără a deține permis de conducere a condus automobilul în stare de ebrietate alcoolică.

Colegiul penal conchide că din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Serghei Moroseac în săvârșirea infracțiunii imputate, să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată - în limita sancțiunilor prevăzute de legea penală.

De asemenea, Colegiul penal subliniază că este neclară poziția apărării care în temeiul pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită pronunțarea unei noi hotărâri fără a indica dispozițiile normei penale sau contravenționale, după caz, în care urmau a fi încadrate acțiunile celui recunoscut vinovat.

Totodată, Colegiul penal susține poziția instanțelor de fond privind stabilirea pedepsei penale pe care o consideră legală, corectă și în conformitate cu prevederile art. 61 Cod penal.

Astfel, instanța de recurs ordinar susține că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, Colegiul penal constată că, infracțiunea săvârșită de către inculpat, este prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

Conform art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către inculpat se clasifică ca fiind o infracțiune ușoară, or, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv .

Așadar, în concluzie Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a menținut sentința prin care inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) și în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei art. 75 alin. (1) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal menționează că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Mai mult decât atât, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Astfel, Colegiul penal remarcă că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 iunie 2020, a fost menținută sentința instanței de fond din 02 februarie 2020, fiind calificată ca una corectă și clar motivată.

În concluzie, Colegiul penal lărgit conchide că, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii procesual penale, ea fiind legală, argumentată și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Stela Chiriac în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 iunie 2020, în cauza penală în privința *Moroseac Serghei XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *10 februarie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan